

תוכן

יא	בואו שערינו בתורה	
יב	"יסוד החסידות ושורש העבודה"	מבוא
יג	נתמלא הבית כולו אורה	פרק א'
יד	ילד שעשועים	פרק ב'
טו	בעול תורה ומצוות	פרק ג'
טז	ואתה שלום וביתך שלום	פרק ד'
טז	בנתיבי חסידות	פרק ה'
יז	בהיכלו של הרבי מלובלין זי"ע	פרק ו'
יח	הרבה למדתי מרבותי	פרק ז'
יט	הרבנות בבעלזא	פרק ח'
כ	מנהיגי ישראל	פרק ט'
כא	בא והעמידן על אחת - תורה!	פרק י'
כב	עבודת הקודש	פרק י"א
כג	אלה הם מועדי	פרק י"ב
כד	וזאת התורה	פרק י"ג
כה	טוב רואי	פרק י"ד
כו	ארחות צדיקים תשמור	פרק ט"ו
כז	ראשו בשמים	פרק ט"ז
כח	ציפית לישועה	פרק י"ז
כט	מצמיח ישועות	פרק י"ח
ל	בורא רפואות	פרק י"ט

לאחר זמן מה, נודע כולאטשוב שפרץ נסע לבלבד כדי לדרוש ברוסאים, וישנו כל אביו שלמה חסיד בעלמא חסלו עמם את אותו אברך, בהחליטם לשאל את מי מרן לרקוח אדוניהו. האם אכן בעל מדרגה הוא או שסתם מזליה חזי. מששמע מרן זכרים שבמידה, הורה שיקרבו אליו את אותו אברך, כי ברצונו לתת בו את קצו כשגיש האברך וההיצב לפניו, הרים מרן את הכיסוי שהיה מונח על עיניו, נתן מבט נוקב באברך ועל אחר פסק את פסוקו, כי מקליפת נוגה הוא רחל ובל ינו אדם מאגיש לנא ברלית אמתיו.

לגולל השתאחוס, אמר מרן בפשטות 'צל יפלא בעיניכם שמשגל אני לראות למרות שנסתמא עיני, כי הגם שהכל יודעים שאני מי-נהור, בעת שאני רוצה לראות אבי רואה, והא ראה, שאני אומי בכל יום בקריאת שמע 'וראיטם אותי' ואינו שקר, והא תובי ותהלים גם זו דובר שקרים לא יכון לנגד עיני' אין זאת אלא שבעת שאני רוצה לראות ומה שאני צריך לראות, יכול אני לראות, ואם השאלתי למה איני רוצה לראות ומה שיש שיעושה אני רצוני כרצוני יתברך, ומאחר והוא יתברך אינו רוצה שאראה מבטל אני רצוני ואינו רואה איברא, בעת שהדבר דרוש ומחוייב אני להביט ולראות, הלא דעון יראוי יעשהו כתוב (התלים קמ"ט יט) ואף הקב"ה הפך שאראה.

ימים הלכו ונולאטשוב נפצו השמיעות שאימתו את קביעת מרן, כי לא היה שורשו של אותו אברך טהור ומקודש לא היה נאמן, והא כוחותיו להצדיק אונותיו לא שאב מתורתנו הקדושה.¹⁷

אל תקרי טימות

נודע מרן בהתנגדותו לשימוש בקמיעות והגם שהיו צדיקים בדרוז שנהגו לחלק קמיעות, לא אבה לנהוג כמותם, לא זו בלבד שלא חילק קמיעות, אלא שמיחה במי שעשה בהם שימוש.¹⁸

אף זאת אמר, לכא נמץ חומר את מאמר הכתוב (תהלים צ"א י"ד) 'אשגבהו כי ידע סמל, שבא לפאר שגב מעלתי של מי שיועד שמוחיו הקדושים - ביויעה בעלמא, כי ידע סמל' - ואינו משתמש בהם.¹⁹

17. קמיעים אלו הם - במתח מספר זרבי שלום להמחור'ם מברעזאן וצ"ל בביאוריהו יריחו - מהם כי המינר תול' צבי שברזון מלעמבערז וצ"ל ששמע מפי אביו.

18. מסופר בשמע כל' מרן מהר"י י"ע לטשענעויל לחתונה, לא מצא בית שיוכל להתאכז בו מפי שלא נמצא חרד בטשענעויל שאין על קירוחיו קמיע, שכן דרכם של צדיקי בית טשענעויל היה לכתוב קמיעות לשמירה ולסנולה, התייעעו אפסי ביתו של מרן מהר"י כי שגבא בית ריעת נקבה העיירה שלא היה בו קמיע, ובו נקבע מקום אכסנייהו הנאמי היתה רבי שלום טיער ר"ל.

19. דבר העדה לרבי חב' גרייש טר"ב ורק"א רייסא וצ"ל (ואח קוט) ובספר 'מגן דוד' לרבי חב' [מרא ויחיה] אהרן כ"ב כי שמייה דנפשיה, עיי"ש.

בהיות מרן מצוי בדרך, הדריכוהו מלוויז לאכסניה נאה שהוכנה עבורו באחד הכפרים משאך הניח רגליו על מפתח הבית, נסוג מרן אחר וקרא: 'מרגיש אני ריש בבית זה קמיעות מאותו רבי' ואינו יכול ל'כנס', משנשאל בעל הבית, נתן אישורו לאשר ראה מרן בדקות חושיו.²⁰

בכתבי כל' מהר"ם מכילגורייא ז"ל"ע מוכא, שבאחת הפעמים ששהה מרן בקאמיעקא, לא הצליח לתת תנומה לעפעפיו ולא ידעו את הסיבה, עד שמצאו קמיעות בדירה, סירב מרן להישאר בדירה ללון, אך לבסוף נעתר והסכים, בתנאי שחתנו הרה"ק מאלעסק וצ"ל ייסאר ער כל זמן תנומתו בתור 'שומר'.

[חורפא אחר - או שזו עובדה נוספת - אותה סיפר נכד מרן הרה"ק רבי שלמה מסאסוב וצ"ל וכו' חתנו הרה"ק מאלעסק וצ"ל] באחת מנסיעותיו של מרן, התאכסן בביתו של יחודי אהר, אלא שבכל חוד וחוד התנוסס על הקיר קמיע שקיבל מאחד הצדיקים, ביקש מרן לפוש ונחה לחתנו הרה"ק מאלעסק שיקצו בעוד שעה, למרות שהיה עייף ויגע מסלטולי הדרכים, התקמית מרן לתת תנומה לעפעפיו, עד שקרא לחתנו ואמר: 'איני יכול להירדם וחוששני שהקמיע שעל הקיר הוא המדיר שינה מעיני, קח נא מטפחת וכסה את הקמיע על מנת שלא ישיע לי' עשה הרה"ק מאלעסק כמצות מרן ומיד כשכיסה את הקמיע, נרדם מרן משחלפה שינה וזהו עליו להקיצו, ידע את שעליו לעשות, הוא הסיר את הכיסוי מהקמיע ובין רגע התעורר מרן משנתו.²⁰

'רחוק מעליה דרבך - זו מינות' (עבודה זרה י"ז)

עובדא אחרת סופרה בפי כל' מרן מהר"י ז"ל"ע - אותה שמע מפי מרן - אף היא התרחשה אגב אורחא, במסעו לחתונת בנו, בבית כנסת עתיק שחיצוניים השתכנו בו.

בדרכו לחתונת בנו הרה"ק רבי משה מקאריב וצ"ל, שהתקיימה באוסטילא מ, עבר מרן בעיר אחת ונכנס להתפלל בבית הכנסת העתיק שבעיר, שמקובל היה שמה שמונה מאות שנה שהוא ניצב על תלו, נכנס מרן אל ההיכל ומיד יצא ממנו, כשהוא נסער וכאוב, בהרגישו שאין הוא מסוגל להגות ברחשי קודש באותו

20. אחד האדמו"רים שהיה רגיל בחלוקת קמיעות למחלי פניו.

21. מא' 'דובר שלום' (אח"כ מספר 'בארות המים' ובלקטיטם שבסוף הספר) לחולדות הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב ז"ל"ע.

22. 'מעולת ספיר' (לעמבערז חר"ץ) להרה"ח רבי נבציין לאונגר ז"ל, שטאא בעצמו שמע מהרה"ק מסאסוב.

23. שם נישא לכת הרה"ק רבי מרדכי מאוסטילא וצ"ל, שהיה נכנס של הרה"ק רבי מרדכי מעשכ"י ז"ל"ע, הרה"ק רבי פינגס מקאריץ ז"ל"ע והרה"ק רבי יעקב שמשון משפיטובקה ז"ל"ע.